

ministeren og domstolene; det er vigtigt, at vi får et Dommerudnævnelsesråd til at sikre, at dommerne bliver bredt rekrutteret, og at man ikke håndplukker forskellige typer af personer, som man måske skulle have et særligt ønske om skulle være dommere.

Vi er alt i alt meget godt tilfreds med både lovforslag nr. L 31 og L 32 og vil gøre vores til, at vi bliver færdige i denne samling.

Tom Behnke (FP):

Der var en ordfører, der nåede at få sagt – jeg tror egentlig, det lidt var en fortaelse – at der var eksempler på korrumpere domme. Det tror jeg ikke på. Det må jeg simpelt hen tage afstand fra. Det er jeg ganske enkelt ikke enig i.

Men det, jeg egentlig tror der blev ment, og som i hvert fald er min mening og Fremskridtspartiets mening, er, at hvis jurister har trådt deres barnesko i Justitsministeriet og efterfølgende bliver udnævnt til dommere, er det klart, at hele den miljöpåvirkning selvfølgelig også påvirker personen. Det kan slet ikke undgås. Vi bliver alle sammen dagligt påvirket af vores omgivelser, og har man trådt sine barnesko i Justitsministeriet, er det klart, at så slæber man selvfølgelig også et eller andet med sig.

Vi er i Fremskridtspartiet meget tilfredse med lovforslaget her, som vi også tilkendegav ved førstebehandlingen i sidste samling. Det er et forslag, som Fremskridtspartiet jo har fremført gentagne gange igennem de sidste mange, mange år. Vi er meget glade for, at regeringen har fremsat forslaget. Vi frygtede lidt, at regeringen som på andre punkter ville undlade at følge op på, hvad Socialdemokratiet havde sagt, da de sad i opposition. Det har vi jo set i nogle tilfælde, hvor man, når man først får regeringsmagten, så løber fra de holdninger, man havde, mens man sad i opposition. Men lige præcis på det her punkt har Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre jo holdt fast i, at det, man sagde, mens man sad i opposition, gælder også, selv om man får regeringsmagten. Det er vi meget glade for, og det skal ministeren selvfølgelig have ros for.

Der er jo foregået et meget omfattende og meget, meget spændende udvalgsarbejde i Retsudvalget omkring de her to forslag. Der har været en større høring, som virkelig var værdifuld, og som gav et godt udbytte, hvor vi kom i dybden med tingene og fik en langt større indsigt i, hvad det er, det i alle detaljer handler om.

Det meget spændende udvalgsarbejde kan jo så fortsætte her efter førstebehandlingen, og det ser jeg meget frem til. Vi ser i Fremskridtspartiet frem til, at vi kommer frem til en god betænkning om forslagene her, og vi håber meget på, at vi får et meget bredt forlig omkring dette her. Jeg håber meget, at Venstre og De Konservative også til sidst kan være med på de her forslag, så vi er så enige som overhovedet muligt.

Det, der er vigtigt, er, at domstolene skal være uafhængige både formelt og reelt. De er selvfølgelig underlagt landets lovgivning, men de skal være uafhængige både formelt og reelt.

Den eneste indsigelse, vi i Fremskridtspartiet har til de to forslag her, er hele spørgsmålet om dommernes bijob. Vi har i Fremskridtspartiet tidligere stillet forslag om, at det helt skulle være forbudt for dommere at have bijob af dommerlignende karakter. Vi finder, det er forkert, at man som offentligt ansat dommer samtidig kan være privat ansat dommer. Det giver dels nogle habilitetsproblemer, dels nogle kapacitetsproblemer. Jeg tror også, det i et eller andet omfang har indflydelse på, hvordan dommerne tilrettelægger deres arbejde, og det er ikke hensigtsmæssigt.

Derfor er det stadig væk Fremskridtspartiets opfattelse, at det med dommerlignende bijob til dommere simpelt hen ikke burde finde sted. Vi har jo andre kategorier af offentligt ansatte, hvor man ikke kan få lov til at lave arbejde i sin fritid, der har karakter af det, man laver, mens man er på arbejde for det offentlige. Jeg tænker f.eks. på politifolk. Der er ganske omfattende regler for, hvad politifolk må beskæftige sig med i deres fritid, hvad det er for bijob, de må have ved siden af deres politigerning.

Det er helt sikkert, at lige præcis dér burde man drage en parallel og sige, at dommerne burde heller ikke have lov til at have dommerlignende bijob. Det burde være sådan, at man som dommer skulle vælge, om man ønsker at være offentlig dommer, eller om man ønsker at være privat dommer.

Dermed være ikke sagt, at man behøver at vælge for livstid. Man kunne sagtens lave nogle ordninger, hvor en offentlig dommer, en landsretsdommer, søgte orlov i et år eller to, varetog sine interesser som voldgiftsdommer i den periode, og så kunne vende tilbage til sit offentlige dommerembede, men altså at man enten var det ene eller var det andet. Vi vil naturligvis